

Nr 82

Av herrar **Åkerlund** och **Brundin**, *angående rätten till avdrag vid beskattningen för dikning i skogsmark.*

(Lika lydande med motion nr 94 i Andra kammaren)

Enligt 20 § kommunalskattelagen får från bruttointäkterna av särskild förvärvskälla avdrag göras för alla omkostnader under beskattningsåret för intäkternas förvärvande och bibehållande. Samtidigt gäller att avdrag icke medges för förvärvskällans förvärvande eller för dess utvidgning och förbättring. Genom den utvidgning av inkomstbegreppet vid försäljning av fastighet som beslöts av 1967 års riksdag försvann till viss del motivet till nämnda avdragsförbud.

I 1921 års kommunalskattekommittés förslag till kommunalskattelag medgavs i 22 § avdrag för kostnad för skogsdikning. Departementschefen framhöll dock år 1927 (prop. nr 102 s. 361) att detta uttryck kunde ge anledning till den uppfattningen, att avdrag skulle vara medgivet även för sådan dikning i skog som vore att hänföra till grundförbättring. Ordet skogsdikning hade därför ersatts med ordet skyddsdikning.

Enligt bestämmelserna i 22 § 1 mom. kommunalskattelagen och punkt 2 b av anvisningarna till 22 § samma lag får vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet hela kostnaden för nyanläggning och omläggning av täckdikning avskrivnas under tio på varandra följande år. I fråga om skogsvägar gäller i huvudsak samma regler med den skillnaden att endast en tredjedel av anläggningskostnaden får utgöra avskrivningsunderlag. Med täckdikningsanläggning avses även täckt avlopp, som är direkt anslutet till täckdikning, fram till huvudavlopp.

Avdrag får däremot inte göras för kostnad för anläggande av öppna diken på en jordbruksfastighet. Dylik kostnad hänföres jämlikt 22 § 2 mom. kommunalskattelagen till icke avdragsgill grundförbättring.

Avdrag för kostnad för dikning i skogsmark medges endast då fråga är om skyddsdikning enligt 22 § 1 mom. kommunalskattelagen. Med skyddsdikning i skogsmark avses jämlikt punkt 7 av anvisningarna till 22 § nämnda lag sådan dikning, vars syfte huvudsakligen är att vidmakthålla skogens avkastningsförmåga och hindra skogsmarkens försumpning m. m. Kostnad för skogsdikning som delvis utgjort iståndsättande av ett förut befintligt dikessystem och även i övrigt väsentligen tjänat till skydd mot hotande för-

sumpning har i ett regeringsrättsavgörande 1956: 33 förklarats avdragsgill.

Den i svensk rätt gällande principen att avdrag icke medges för kostnad av grundförbättringskaraktär kan icke längre sägas vara oinskränkt gällande i förvärvskällan jordbruksfastighet. Före år 1962 gällde att kostnad för iståndsättande eller omläggning av förut anlagd täckdikning men icke kostnad för nyanläggning av täckdikning räknades till avdragsgill underhållskostnad. I de fall omläggning av täckdikning på grund av användande av dyrbarare material än det förut befintliga vore till viss del att hänföra till grundförbättring fick ej avdrag ske för mer än vad en omläggning med enahanda material skulle kostat. Genom beslut av 1962 år riksdag upphävdes dessa bestämmelser i samband med att den nu gällande rätten till avdrag för värdeminskning å täckdikningsanläggningar och skogsvägar infördes.

Vad ovan sagts om att avdrag ej medges för kostnad för förvärvskällas förbättring eller utvidgning, motsvarades före år 1968 av en efter viss innehavstid gällande skattefrihet vid avyttring av förvärvskälla. Avdragsförbud korresponderade sålunda med skattefrihet vid avyttring. Genom riksdagens bifall till yrkandena i proposition nr 153/1967 försvann nämnda skattefrihet, och en evig kapitalvinstbeskattning för fastighet infördes. Samtidigt gäller, som nämnts ovan, regeln att avdrag ej medges för kostnad för ny-, till- eller ombyggnad av fastighet eller för grundförbättring därå. Härigenom sker en dubbelbeskattning av det kapital som investeras i förbättringar eller utvidgning av förvärvskälla som berörs av det vidgade inkomstbegreppet.

Vi finner att ett sådant förhållande bör föranleda en omprövning av frågan om avdragsförbud eller ej skall råda för investeringar av grundförbättringsnatur.

Det svenska skogsbruket arbetar under hårdaste tänkbara internationella konkurrens. Priserna på de färdiga skogsprodukterna är synnerligen pressade, vilket i samband med det rådande höga kostnads- och löneläget i vårt land medfört en allvarlig lönsamhetsförsämring för skogsindustrin. Kraftfulla åtgärder krävs därför för att ge den berörda industrin möjligheter att erhålla en skäligen lönsamhet. En utväg är att genom ett fortsatt ökat utnyttjande av moderna skogsmaskiner förbättra effektiviteten i skogen för arbeten med avverkning, vägbyggande, skogsvård m. m. En annan är att genom skogsgödsling öka produktionen inte minst på svaga marker (myrmark, bergbunden mark m. m.). Såsom en nödvändig förutsättning för ett lyckat genomförande av nämnda åtgärder ser vi en vidgad verksamhet för dikning och dränering av skogsmark, då dessa åtgärder ökar markens produktionsförmåga och ger möjlighet till ett effektivt utnyttjande av maskinell skogsdrift. En vidgad rätt till avdrag för sådan dikning skulle, enligt vår uppfattning, positivt bidra till en intensifiering av dikningsföretagen.

Åberopande det anförda hemställer vi,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla
om utredning och förslag beträffande vidgad rätt till av-
drag för dikning i skogsmark.

Stockholm den 21 januari 1969

Henrik Åkerlund (m)

Paul Brundin (m)

Nr 83

Av herr **Karlsson, Helge, m. fl.**, om *elevrepresentation i skolstyrelse.*

(Lika lydande med motion nr 99 i Andra kammaren)

Stockholm den 21 januari 1969

Helge Karlsson (s)

Paul Jansson (s)

Ove Karlsson (s)

Tage Johansson (s)

Nils Erik Wååg (s)

Yngve Nyquist (s)

Nr 84

Av herr **Lindblad**, om *ökade möjligheter att erhålla statliga studielån.*

(Lika lydande med motion nr 100 i Andra kammaren)

Stockholm den 21 januari 1969

Hans Lindblad (fp)
